

SAGORNAS NATT

Manus, text & musik: ÅKE BYLUND

VI BEFINNER OSS I HÄXANS BORG. SCENEN BADAR I ETT SVAGT BLÅTT LJUS. MAN SER SMÅ ULLIGA BOLLAR PÅ SCENEN. OKNYTTEN. DE GUNGAR SAKTA FRAM OCH TILLBAKA OCH SJUNGER MJUKT.

*Vi är små oknytt
Vi är små oknytt
Vi är små oknytt
Vi är små oknytt
Vi är små oknytt
Vi är små oknytt
Vi är små oknytt*

Å vi rullar (Här tänds lite mer ljus på scenen och oknyttan börjar rulla runt litegrann)

*Å vi rullar
Å vi rullar
Å vi rullar
Å vi rullar
Å vi rullar
Å vi rullar*

Å viii... studsar upp

(Här flyger oknyttan upp och studsar våldsamt upp och ned, samtidigt som ljuset tillåtes flöda med full kraft precis på ordet "STUDSAR")

*Å studsar ner
Å studsar upp
Å studsar ner
Å studsar upp
Å studsar ner
Å studsar upp
Å studsar ner
För vi är oknytt
Ja, vi är oknytt
Ja, vi är oknytt*

UPPMÄRKSAMHETEN RIKTAS MOT HÄXAN SOM TRONAR ÖVER FÖRSAMLINGEN PÅ EN SVARTKLÄDD TRON. NEDANFÖR SIG HAR HON EN LÅG BRUNN MED GLITTRANDE OCH BLÅSKIMRANDE VATTEN. I DENNA BRUNN KAN HON SE ALLT SOM HÄNDER I MÄNNISKORNAS VÄRLD. DET VILAR EN MAGISK OCH SPÖKLIK STÄMNING ÖVER SCENEN.

OKNYTTEN KILAR I PANIK KORS OCH TVÄRS, FRAM OCH TILLBAKA ÖVER STENGOLVET. MAN KAN SE ATT DE SER UT SOM SMÅ HÅRIGA BOLLAR MED STORA ÖGON OCH LÅNGA SMALA ARMAR OCH KORTA BEN. DET FINNS OCKSÅ ANDRA OVANLIGA VARELSER DÄR.

OKNYTT 1: (nervöst och pipigt) Hon är arg!

OKNYTT 2: (nervöst och pipigt) Hon är arg!

OKNYTT 3: (nervöst och pipigt) Hon är arg!

OKNYTT 4: (nervöst och pipigt) Hon är arg!

HÄXAN: (vrålar) Jag har fått nog! Det slutar alltid likadant! Antingen knuffar man in oss i ungen, eller också förvandlar man oss till sten. Vi häxor råkar alltid illa ut. Nu är det slut! Jag skall använda min allra mörkaste magi! Sagorna måste bli annorlunda! Jag skall ändra dem! Jag skall ändra dem med sämst slut för oss häxor! Ja, det ska jag! Jag Häxan Svartsot af Synden, skall minsann visa dom!

OKNYTTEN: (tar betäckning) Iiiiiiiiiiiii!

HÄXAN: (håller en lång färgad tråd framför sig och knyter med kraft en knut för varje rad hon läser med häxig röst):

Må sagorna försvinna

Försvinna inom kort

Må mina fingrar tvinna

Den tråd som tar dem bort

För varje knut jag knyter

En saga ändras fort

Så där ni kära vänner

Nu är det hela gjort

OKNYTTEN: Iiiiiiiiiiiii!

HÄXAN: (lägger ifrån sig sina magiska redskap och tittar ned i brunnen) Sådär, nu skall vi se vad mitt magiska öga avslöjar.

OKNYTTEN: (tjattrar) Nu skall vi se! Nu skall vi se! Nu skall vi se!

HÄXAN: (mässar)

Öga, öga, svart som natten

Djupa brunn med glasklart vatten

Visa mig vad mörkret döljer

Vem som tvättar, vem som sköljer

DET BÖRJAR BUBBLA, SJUDA OCH BLINKA I BRUNNEN. SEDAN BÖRJAR VATTNET LYSA UNDERIFRÅN. HÄXAN TITTAR.

HÄXAN: (med hög röst samtidigt som hon ryggar tillbaka litegrann) Usch, en hopper otäcka barn! Många barn! Glada barn! Tvi! Tvi! Och USCH!

OKNYTTEN: Otäcka barn! Otäcka barn! Otäcka barn!

***VI FÖRFLYTTAS TILL ETT DAGIS. FRÖKEN SNÄLL SITTER MITT PÅ GOLVET
OMGIVEN AV BARNEN. ALLA TJATAR PÅ HENNE - PÅ OTÄCKA BARNS VIS - ATT
HON SKALL LÄSA EN SAGA.***

ALLA BARNEN: (tjatter, tjatter tjat, tjat) Läs en saga fröken...
Läs en saga, en saga...

FRÖKEN SNÄLL: Ja ja, jag SKA läsa en saga. Men bara en. Sedan måste ni gå och tvätta händerna innan mellis.

VILGOT KEX: Läs om HANS OCH GRETA!

KARL BLOD: (blodtörstigt) Jaaaa, den är helhärlig. När dom slänger in häxan i ugnen. Nästan som på TV.

RUPERT PETMOJ: (uttråkat) Usch, den är för mjäkig!

MARGARETHA DRYG : Jo fröken, LÄS!

ALLA BARNEN: LÄS! LÄS! LÄS! LÄS!

FRÖKEN SNÄLL: (lätt desperat och trött) Ja, ja, men då måste ni vara tysta!

***FRÖKEN SNÄLL TAR DEN STORA SAGOBOKEN OCH BÖRJAR BLÄDDRA FOR ATT
HITTA SAGAN OM HANS OCH GRETA.***

FRÖKEN SNÄLL (mumlar för sig själv) : Konstigt...

ALLA BARNEN (med en mun): LÄS!

FRÖKEN SNÄLL (nu mycket trött) : Ja, ja ja ja.

FRÖKEN SNÄLL: (börjar läsa) Det var en gång några verkligt ouppfostrade och osnutna ungar som hette Hans och Greta. Hm, konstigt. (slutar läsa och tittar på omslaget)

FRÖKEN SNÄLL: (fortsätter) En gång gick dom dumma ungarna vilse. När dom hade irrat omkring i skogen i tre dagar och tre nätter hittade dom ett stort pepparkakshus. Dom ouppfostrade ungarna började äta av huset. Men då kom häxan och slängde in dom i ugnen och så blev dom också pepparkakor. Och det var väl rätt åt dom. Snipp Snapp Snut. Så var sagan slut.

VILGOT KEX: (lite stöddigt) Vad var det där nu då? Så där är den ju inte. Det VET jag!

FRÖKEN SNÄLL: (villrådigt) Njajeee, men det står så här i boken. (Hon lyfter upp boken och granskar den) . Det kanske är en modern version.

ALLA BARNEN: (protesterar) Nej, vi vill ha sagan som den är! Annars är det ju ingen saga!

KARL BLOD: Äh, du hittade på det där själv, bara för att vi skall äta mellis!

FRÖKEN SNÄLL: Nej, jag lovar! Det står så här!

ALLA BARNEN: Läs en annan! Läs en annan! Men läs ordentligt!

FRÖKEN SNÄLL: (bläddrar förtvivlat) Jag förstår ingenting. Det finns ingen annan. Sidorna är alldeles blanka!

SOLVEIG SOLSKEN: (böjer sig fram över boken) Få se! Få se på Hans och Greta!

FRÖKEN SNÄLL: (bläddrar desperat i boken och skakar på huvudet) Jag förstår INGENTING! Nu är den också borta. Den var ju här alldeles nyss. Det är bara blanka sidor i boken. Titta själva!

ALLA BARNEN: (tittar och börjar skrika av fasa) Iiiiiiiiiiii! Sagorna är borta! Sagorna är borta!

TILLBAKA I HÄXANS SVARTA BORG. HÄXAN SKÅDAR I SIN MAGISKA BRUNN. SKROCKAR FÖRTJUST. OKNYTTEN GASTAR OCH TJUTER. HÄXAN KLIVER NED FRÅN SIN TRON. UPPENBARLIGEN MYCKET NÖJD MED SIG SJÄLV BÖRJAR HON SJUNGA.

*Ha ha ha å he he he
Stackars dumma mänskokräk
Först jag gjorde sagan blek
Sen tänkte jag minsann
Lika bra den helt försvann*

*Jag droppa blod från snokens öra
Blandade med ägg till röra
La därtill en böcklings stank
å i ett nafs blev boken blank
Nu lider dom nog hemska kval
Till dess jag sagan gör normal
Men väntar gör jag minst en dag
ty sådan är en häxas lag.*

*Ha Ha Ha å He He He
Stackars dumma mänskokräk...*

MITT I SALONGEN DYKER DET PLÖTSLIGT UPP EN KORVGUBBE MED LÅDA PÅ MAGEN.

KORVIS: Här var det korvar! Finfina korvar! Härliga korvar!

BORTSKÄMT BARN: (Ljudligt) Jag vill ha en korv! Jag VILL ha en korv! Annars talar jag om för pappa att du röker!

STOR SYSTER: (förtvivlat) Tyst! Tyst! Du stör föreställningen!

BORTSKÄMT BARN: (Ännu ljudligare) JAG VILL HA EN KORV! ANNARS SKRIKER JAG! BUÄÄÄÄÄ!

STOR SYSTER: (desperat) Ja, ja, tyst, tyst!

STOR SYSTER: (vänd till Korvis) Vad kostar korven?

KORVIS: (hurtigt) Tio riksdaler. Tjugo för två. Det är finfina korvar. Ska det vara senap och ketchup?

BORTSKÄMT BARN: Hit med en korv!

KORVIS GÖR GLATT TRALLANDE I ORDNING EN KORV SOM HAN ÖVERRÄCKER TILL DET OSMAKLIGT BORTSKÄMDA BARNET. I SAMMA ÖGONBLICK SOM BARNET SKALL TA EN TUGGA AV KORVEN SLÅS DÖRRARNA UPP OCH IN KOMMER TRE PRINSAR PÅ SINA TRÄHÄSTAR.

PRINS SILVER: Ptroo! Ptroo! Vad har jag hamnat någonstans? (vänder sig till de övriga två) Och vilka är ni mina ädla prinsar som så plötsligen dykt upp vid min sida?

PRINS VALHÄNT: (hälsar med handen i luften) Jag är den tappre Prins Valhänt. Prins av Alvlandet - det vet jag. Det sista jag minns är att jag var på väg till min älskade Törnrosa - det vet jag också. (effektpaus) Men vilka NI är (han gör en gest mot de andra två) och var jag befinner mig NU - INGEN AAAANING!

PRINS SILVER: (bugar sig) Angenämt ädle prins. Ja, själv är jag Prins Silver av Silverdalarna, och det sista JAG minns är att jag dansade. Vi hade en bal på slottet. En fantastisk bal. Jag dansade med den mest ljuvliga varelse en ädel prins kan drömma om. Hon svävade som en älva. Och... (känner efter i fickan) och... konstigt... jag tror faktiskt att jag har en av hennes skor i fickan (tar upp skon, synar den och utropar) Titta! Det ar en sko av glas!

PRINS SILVER HÅLLER UPP SKON FRAMFÖR SIG OCH BEUNDRAR DEN.

PRINS SILVER: Åh, min okända skönhet, jag önskar att...

PRINS GYLLENPLÖÖS: (avbryter Prins Silver i högdragen ton) Så, så så... sansa er ett ögonblick min nobla kollega. Vi vill också presentera oss innan ni min ädle Prins Silver börjar redogöra för Edra amorösa utsvävningar. Vårt namn är Prins Gyllenplös. Ädlast av ädla. Vår fader härskar över i stort sett allt. Förresten, min ädle prins... Vi uppfattade inte riktigt namnet på föremålet för er beundran - den här... öööh... FANTASTISKA flickan... hon vars sko ni går omkring med i er ficka... som ni dansade med?

PRINS SILVER: (saligt leende och med stjärnglittrande ögon) Nja, HELA hennes namn vet jag ju inte, förstås. Men jag tror att hon kallas för Askungen.

PRINS GYLLENPLÖÖS: (högdraget) Askungen? Det låter då inte särskilt kungligt måste jag säga. Askungen... Fi donk!

PRINS SILVER: (aggressivt och anakronistiskt) Sticker du upp din pudrade stjärtsnobb? Vad har du själv för brutta att komma med?

PRINS GYLLENPLÖÖS: (högdraget) Så, så, så, min noble prins. Nu skall vi inte låta sinnet rinna. Vad beträffar Vår tillkommande, så är hon av den finaste börd som tänkas kan. Ja, hon är av verkligt kungligt blod. Hennes hud är så mjuk och len som vore den av dyrbaraste kinesiskt siden. Ja, Vår älskade har verkligen ett kungligt skinn. Ja, ni förstår mina ädla prinsar - Vår tillkommande är faktiskt – så känslig att man inte ens kan placera en pytteliten ärta under ryggen på henne. Genast klagar hon över att hon inte kan sova. Åh, Vår stackars prinsessa... VAR ÄR DU?

PRINS VALHÄNT: (lite bekymrat) Ja, jag önskar ju att jag kunde säga detsamma om min tillkommande, förstås. Men min älskade Törnrosa - HON KAN SOVA HON! Men jag... (avbryter sig tvärt och ser sig desperat omkring) Jag måste iväg! Jag måste vara vid hennes sida när hon vaknar! Jag menar - DET ÄR JU JAG SOM SKA VÄCKA HENNE!

PRINS SILVER: Se så, ruhig, ruhig, min tappre prins Valhänt. Låt oss först betänka vår situation. (betänker med hakan i handen) Hmmm. Ja, eftersom vi alla har våra egna sagoriken och våra egna kärestor. Och eftersom vi aldrig har träffats tidigare och just nu - som vår tappre Prins Valhänt behagade uttrycka det - inte har en AAANING om var vi befinner oss, så återstår det bara att konstatera en sak! VI MÅSTE VARA UTSATTA FOR TROLLDOM!

PRINS GYLLENPLÖÖS : (rycker till och torkar näsan med en flammande röd sidennäsduk) Trolldom? Fi donk!

PRINS VALHÄNT: (utropar) TROLLDOM! Men vad ska vi göra då? Inget svärd biter på trolldom!

PRINS SILVER: Först måste vi veta var vi befinner oss. Det måste finnas någon vi kan fråga.

PRINS GYLLENPLÖÖS: (pekar på Korsvis) Det står en fri näringsidkare där borta. Låt oss fråga honom.

PRINSARNA RIDER FRAM TILL KORVIS.

KORVIS: (ropar) Här var det korvar! Härliga korvar! Finfina korvar! Korvar med och utan senap! Bruna korvar! Röda korvar! Härliga korva! Prinskorvar!

PRINS GYLLENPLÖÖS : Prinskorvar? Så vulgärt! Fi donk!

PRINS SILVER: (tydligt) Hallå där min gode man, vi är trenne prinsar av Blodet som har trollats bort ur våra sagor. Kan ni säga oss var vi befinner oss?

KORVIS: (fortsätter ropa) Här var det korvar! Härliga korvar! Finfina korvar!

PRINS SILVER (upprepar högt och lite irriterat) Hör ni min gode man, vi är trenne ädla prinsar. Vi har tappat bort våra sagor. Kan ni säga oss var vi är någonstans?

KORVIS: (tystnar ett ögonblick) Konstigt, jag tyckte jag hörde någonting. (rycker på axlarna och fortsätter) Här var det korvar!

PRINS VALHÄNT: (drar sitt svärd) Nej hör ni här! Ni sätter er faktiskt upp mot överheten! Genom er vägran att ge oss de upplysningar vi ber om, förolämpar ni trenne ädla prinsar av Blodet. Nu är ni så god och svarar oss genast. Annars låter vi kasta er i den mest fasansfulla och fuktdrypande av alla fängelsehålor.

KORVIS: (utan att höra eller se ett dyft) Härliga korvar!

PRINS GYLLENPLÖÖS: Måhända är undersåten döv? Döv som en sten. Stendöv! Fi donk!

PRINS SILVER: I sådana fall måste han vara blind också. Här är det något lurtt.

PRINS SILVER KLIVER AV SIN HÄST OCH GÅR FRAM TILL KORVIS. HAN STRÄCKER UT SIN ARM FOR ATT RÖRA VID KORVIS. TROTS UPPREPADE FÖRSÖK LYCKAS HAN INTE. VARJE GÅNG PASSERAR DEN RAKT IGENOM KORVIS.

PRINS SILVER: Det var som jag misstänkte – TROLLDOM! Någon har förvandlat oss till VÅLNADER. Vi har hamnat i VERKLIGHETEN. Men trots att vi kan se och höra allting omkring oss, kan människorna varken se eller höra oss.

PRINS GYLLENPLÖÖS: Åh, fi donk!

PRINS VALHÄNT: Men vad skall vi göra!

PRINS SILVER: Jag vet inte ännu. Men vi skall säkert komma på någonting. Glöm inte att vi är tappra prinsar av Blodet. Det är vårt jobb att besegra ondskan! Låt oss rida mot morgonrodnaden! Framåt ädla prinsar!

PRINSARNA DRAR SINA VÄRJOR OCH RIDER SJUNGANDE IVÄG MOT MORGONRODNANDEN:

*Vi rädes inga faror, ty vi är prinsar vi
Ja, prinsar är vi födda till och tänker så förbli
Vi drar vårt svärd i kampen mot mörkets dolda makt
Ja, framåt ädla prinsar: ATTACK! ATTACK! ATTACK!*

*Vi fruktar ingen ondska, ty vi har lejonmod
Ty prinsar är vi födda till och är av kungligt blod
Vi rider ut i striden och aldrig slår vi back
Nej, framåt ädla prinsar: ATTACK! ATTACK! ATTACK!*

SÅNGEN UPPREPAS SVAGARE TILL DESS DE FÖRSVINNAR BORT I FJÄRRAN.

TILLBAKA I HÄXANS BORG

HÄXAN. (triumferande) Det ger resultat! Det ger resultat! Jag skådar i mitt allseende svarta öga hur trenne obehagliga och ädla prinsar av Blodet tvingats lämna sina sagor!

OKNYTTEN: Det ger resultat! Det ger resultat! Det ger resultat!

EN OBEHAGLIG VIT OCH GRÅ FIGUR MED STORA SKOR HÖJER RÖSTEN.

LURAX: (skarpt) Men det går för sakta! Och effekten är bara tillfällig!

OKNYTTEN: För sakta! För sakta! För sakta!

HÄXAN: (pekar på den obehaglige figuren) Lurax Uppfinnare! Vad menar du?

LURAX, UPPFINNAREN, SKYNDAR FRAM OCH BUGAR SIRLIGT FOR HÄXAN.

LURAX: (inställsamt) Ni kallade min sköna härskarinna! Mina ögons tröst!

HÄXAN: (vresigt) Ja, vad menade du med att det går för sakta och bara är tillfälligt? Jag är nöjd. Nu får alla otäcka barn en tankeställare!

LURAX: Min sköna härskarinna! Min vildvuxna krusmynta! Betänk att det finns hundratals sagor i vilka häxan ALLTID råkar illa ut! (jagar upp sig) Kanske tusentals! TUSENTALS! Vi måste göra någonting RADIKALT! Vi är väl inga SMÅHANDLARE, heller!

OKNYTTEN. Aiiiiiiiiiiii! TUSENTALS! TUSENTALS! TUSENTALS!

LURAX: (sirapssirligt och inställsamt) Så därför min sköna härskarinna, min näsas vaniljdoft! Som er trogne tjänare och uppfinnare är det min plikt att låta meddela att jag efter mycken möda lyckats skapa en maskin avsedd att - inte bara tillfälligt förändra vissa sagor - utan TA BORT DEM FÖR EVIGT! (plötsligt våldsamt aggressivt) MIN MASKIN UTPLÅNAR DEM ALLA! ALLA!

OKNYTTEN: (i marschtakt) ALLA! ALLA! ALLA!

LURAX: (sirligt) Min sköna härskarinna, mina örons tofsar, min MAGIC MASSACRE MACHINE står redo att skicka alla sagor till glömskans land - FÖR EVIGT! Ge mig blott signalen!

HÄXAN: (tveksamt) Nja. . .

LURAX: (övertalande) Men högt ärade härskarinna, tänk så skönt det vore för er att slippa höra alla otäcka barn skratta åt er olycka. Så fort sagorna blir som vanligt igen, så kommer detta nämligen att ske på nytt. Tro mig. Ge mig därför startsignalen min sköna härskarinna, mina fötters svalka, mina läppars sockerdricka, så låter jag alla sagor försvinna - I ETT NAFS!

OKNYTTEN: Nafs! Nafs! Nafs!

LURAX: (smörigt så det droppar) Jag ber er, jag bönfäller er, jag faller på knä framför er. (faller på knä) Ge mig blott ert ljuvliga samtycke, så skall jag, er ringa tjänare, verkställa förstörelsen av alla sagoböcker i hela världen.

HÄXAN. Alla sagor?

LURAX: Javisst! Och FINESSEN med det hela är att sagorna inte bara försvinner ur den sagobok vi kastar i maskinen, ty de sagor maskinen utplånar, försvinner på samma gång ur alla jordens sagoböcker. Kvar blir bara blanka sidor - och en massa hemlösa sagofigurer. (mumlar tyst för sig själv) Men dom försvinner också snart... (höjer rösten - smörigt frågande) Vilka sagor önskar ni skall försvinna min härskarinna?

HÄXAN. Jag vet inte riktigt...

LURAX: (sätter plötsligt fingret för munnen och säger ut i luften) TYST! TYST! Jag tyckte jag hörde barn som skrattade... (vänder sig till häxan) Åh, ursäkta mig, min härskarinna, men jag hörde inte ert svar! Vilka sagor önskar min härskarinna skall försvinna?

PÅVERKAD AV LURAX TYCKER SIG ÄVEN HÄXAN HÖRA BARN SOM SKRATTAR. HON FÖRVANDLAS TILL ETT ÅSKMOLN.

HÄXAN: ALLA! Vi är väl inga småhandlare heller!

OKNYTTEN: ALLA! ALLA! ALLA!

EN GRÖNKLÄDD SKOGSALV BEGÅR ORDET.

GILBERT GRÖN: Min bästa häxa. Menar ni verkligen vad ni säger? Vill ni verkligen utplåna ALLA sagor? Jag menar... sagans värld är ju också vår värld! Är det då så klokt att...

HÄXAN: (avbryter ilsket) Om det är klokt? (vänder sig till Lurax) Hur är det med den saken. Lurax Uppfinnare? Är det klokt att utplåna alla sagor?

LURAX: (bugar sirligt) Åh, min sköna allvetande härskarinna, min tungas ansjovissmör, jag kan inte tänka mig NÅGONTING klokare om man nu inte tycker om att höra otäcka barn skratta, förstås. Låt tusen böcker brinna!

OKNYTTEN: (spöklikt med armarna ovanför huvudet) BRINNA! BRINNA! BRINNA !

HÄXAN: SÅ MÅ DET BLI! (vänder sig till Gilbert Grön) Men eftersom du min käre Gilbert Grön tycks vara tveksam. Så överlåter jag härmed istället ansvaret för detta projekt på Lurax Uppfinnare. Du är degraderad Gilbert!

GILBERT GRÖN. Men...

HÄXAN: (ryter) Inga men! Jag vill inte ha några småhandlare i min svarta borg! Sälla dig till oknyttan! Nu är det du och dom som så vackert ger er ut i världen och hämtar hit varenda idiotisk sagobok som finns.

GILBERT GRÖN SUCKAR, HÄNGER MED HUVUDET OCH SÄLLAR SIG TILL OKNYTTEN.

HÄXAN SKRATTAR TRIUMFERANDE OCH SJUNGER:

*För det ar jag som är Häxan Svartsot af Synden
Och ni är mina barn
Och ni måste lyda min minsta vink
Annars får ni se på Faderullanlej
Ja, jag ska visa alla mänskoungar
Som alltid har skrattat åt mej
Ja, jag ska koka ihop en fruktansvärd hämnd
Ja, nu ska dom få se på Faderullanlej*

OKNYTTEN: (steppar fram och tillbaka, ungefär som om de uppträdde med käpp och halmhatt)

*Faderullanlej - OHOHO!
Faderullanlej - OHOHO!
Faderullanlej - OHOHO!
FADERULLANLEJ!*

*För jag kan vrida månen bortom solen
Och stänga alla blommande hagar
Och jag kan göra en poet till politiker
Så det stormar och alltid haglar
Och jag kan låta det regna blod
Så de tappra förlorar sitt mod*

*För det är jag som är Häxan Svartsot af Synden
Och ni ar mina barn
Och ni måste lyda min minsta vink annars får ni se på Faderullanlej
Ja, det är jag som är Häxan Svartsot af Synden
Och ni är mina barn
Och ni måste lyda min minsta vink annars får ni se på Faderullanlej*

OKNYTTEN:

*Faderullanlej - OHOHOH!
Faderullanlej – OHOHOH!
Faderullanlej – OHOHOH!
FADERULLANLEJ!*

DET HAR NU GÅTT EN TID OCH MÅNGA SAGOFIGURER HAR FÖRLORAT SINA SAGOR. DE IRRAR OMKRING SOM VÅLNADER I VERKLIGHETEN UTAN ATT RIKTIGT VETA VAD DET ÄR SOM HAR HÄNT. VI KÄNNER IGEN MÅNGA KLASSISKA FIGURER; RÖDLUVAN, PELLE SVANSLÖS, NALLE PUH OCH MÅNGA MÅNGA FLER. SCENEN ÄR MYLLRAR AV DEM. PLÖTSLIGT TAR EN STOR RÖD KATT TILL ORDA. HAN SER INTE SÄRSKILT SNÄLL UT.

MÅNS: (ilsket) Hallå där! Varför irrar ni omkring som dumma hundar? Om man är på kalas ska man leka!

BILL: Leka är ordet!

BULL: Leka är just vad man ska! Annars blir det ingen grädde till strömmingen.

BILL: Fast Måns har redan druckit upp all grädde.

MÅNS: (blänger på Bill) Håll klaffen!

PELLE: (förtvivlat) Men Måns, vi är ju inte kvar på kalaset längre. Faktum är att vi inte alls vet var vi är!

MÅNS: (fräser) Vad svamlar du om din eländiga svanslösing! Du har väl aldrig vetat var du är. Gör dig inte märkvärdig! Hör upp allesammans! Jag har en rolig lek: Vi ser vem som kan vifta längst på svansen!

RÖDLUVAN: (pekar på Pelle och säger vänligt) Men katten där har ju ingen svans! (vänder sig sedan oroligt hit och dit) Om jag bara kunde begripa vad stigen till mormors hus tog vägen!

MÅNS: Sluta tramsa! Nu viftar vi på svansarna!

PELLE: Nej, men jag kan sjunga en liten sång istället!

SAGOFIGURERNA: Jaaaa, det vore trevligt!

PELLE SJUNGER:

*Jag är en liten kisse
Som inte har nån svans
Men jag är lika glad ändå
och jamar som jag hade två
Ja, jag är lika glad ändå
som om jag hade två*

PELLE FÅR APPLÅDER.

RÖDLUVAN: Du ska inte bry dig om den där dumma Måns. (pekar på Måns som ser besvärad ut). Du är lika fin även om din svans är lång eller kort. Och tänk vilka stora MORRHÅR du har!

RÖDLUVAN: Och vilka stora ÖGON! JÄTTEFINA!

PELLE SER GLAD UT. EN GODMODIG BJÖRN KOMMER LUFSANDE. HAN KLAPPAR OM PELLE OCH BER ATT FÅ LÅNA MIKROFONEN. DET ÄR NALLE PUH. HAN HARKLAR SIG OCH TAR TILL ORDA.

NALLE PUH: (snällt och milt) Hallå, hallå, det är Nalle Puh som talar. Först av allt vill jag tacka Pelle för den fina sången. Sedan vill jag samtidigt passa på att säga att här måste föreligga någonting konstigt: (lite sorgset) JAG VET FAKTISKT INTE VAR JAG ÄR! Och inte kan jag hitta min honing! Finns det någon av herrskapet som har sett en stor burk med söt och god honing? Åh, vad det har var konstigt!

EN LJUSHÅRIG FLICKA GÅR FRAM TILL NALLE PUH.

ALICE I UNDERLANDET: Kallar du det här konstigt? Då skulle du se hur det ser ut därifrån jag kommer. Där är det konstigt minsann!

RÖST UR KULISSEN: ALICE! ALICE!

ALICE LÅNAR MIKROFONEN OCH SJUNGER:

*Jag kommer ifrån Underland
Där har man annat sätt
Där blir det hit när det är dit
Och ändå blir det rätt
Dar lyser månen grön och grann
Och solen har en skärm
Man kan se fiskar gå på land
Och tröjan saknar ärm*

*Man skuttar glatt till blå musik
Och tar sig sen ett bad
I vatten som är gyllengult
Och smakar som choklad
Sen får man springa gatan upp
Fastän man skall gå ned
Och äta björnbar ur en hatt
Med fingrarna som sked*

*Man samlas runt ett kantigt klot
Och talar fram och bak
Och alla bilar går på luft
Och kurvan ligger rak
Man plockar lingon i en bur
Som sen man släpper ut
Då flyger dom till stjärnorna
Med skratt och glada tjut*

*Jag kommer ifrån Underland
Och där är allt tvärtom
Om någon skulle heta Mot
Så kallas han för Tom
Och rävar spelar dygnet runt
på harpa och trumpet
Och alla dom som inget lärt
Är dom som allting vet*

SAGOFIGURERNA TONAR BORT

DET KLAPPRAR SOM AV HOVAR. EN PRICKIG HÄST MED TRE BARN PÅ RYGGEN RIDER IN PÅ SCENEN. HÄSTEN STANNAR OCH BARNEN TITTAR SIG OMKRING - SPEJAR. DET ÄR PIPPI LÅNGSTRUMP, TOMMY, ANNIKA OCH LILLA GUBBEN. PIPPI FORMAR HÄNDERNA TILL EN TRATT OCH ROPAR MYCKET LJUDLIGT.

PIPPI: (ropar högt) Hallå! Hallå! Finns det någon här? Finns det någon här som kan säga oss var vi är nånstans! Jag och Tommy och Annika tänkte ta oss en liten ridtur över regnbågen, men det verkar som vi har kommit lite ur kurs! Hallå!

ANNIKA: (darrar) Åh Pippi, jag är så rädd.

PIPPI: (hurtigt) Åh, vettja, det här ska vi ordna. Det är väl naturligtvis bara någon elak häxa som arg för att alla sagor slutar så dåligt för henne. Men vi får väl också trola, vettja!

TOMMY: Hur då, Pippi?

PIPPI: Åh, det är enkelt. Det är bara att leta rätt på en HÄXAMETER vettja, så kan vi fixa så att allt blir bra igen!

ANNIKA: Men vad är en HÄXAMETER?

PIPPI: Åh, det vet väl alla människor! Det är ju en sån man måste ha för att elaka häxor ska bli snälla och ta tillbaka sina trollformler! Det vet ni väl!

TOMMY OCH ANNIKA: Nääää!

PIPPI: Nu gäller det bara att hitta en HÄXAMETER. Det finns HÄXAMETRAR gömda i alla ihåliga körsbärsträd. Fast inte vilka körsbärsträd som helst, förstås. Bara på träd som har ljusgröna bär på vintern och ljusblå med röda prickar om sommaren.

TOMMY. Men var växer det såna konstiga körsbärsträd? Jag har aldrig hört talas om dom.

PIPPI: (hurtigt) I HÄXSALA, förstås! Det vet väl alla människor!

ANNIKA: Men var ligger det där HÄXSALA då?

PIPPI: (förklarande) Åh, det kan ju ligga östan om solen och Västan om månen, men jag är nästan säker på att det ligger en bit utanför Västerås! Så nu rider vi dit! Hoppla, lilla gubben! Hoppla!

PIPPI, TOMMY OCH ANNIKA RIDER IVÄG PÅ LILLA GUBBEN.

PRINSARNA HAR RIDIT I FLERA DAGAR MOT SOLNEDGÅNGEN. NU HAR DE KOMMIT TILL ETT ÖDSLIGT LANDSKAP. I FJÄRRAN KAN DE SKYMTA EN SVART BORG - HÄXANS BORG.

PRINS SILVER: Se mina ädla vänner! En borg. Där kan vi säkert träffa en rättrådig härskare av vårt eget blod!

PRINS VALHÄNT: Ja, det vore på tiden. Jag känner mig både matt och svag. En rejäl rådjurspaté med tillhörande muntert pärlande maskrosvin skulle sannerligen liva mina domnande livsandar.

PRINS GYLLENPLÖÖS: Ja, det tror jag skulle göra er gott dyre broder, ni ser verkligen blek ut. Ni är ju faktiskt nästan genomskinlig! Men maskrosvin... Fi donk!

PRINS VALHÄNT: (studerar Prins Gyllenplös) Men... men... ni är ju också nästan genomskinlig min käre kollega! Vad är det som händer?

PRINS SILVER: Det är trollkraften! Vi håller på att upplösas. Utan våra sagor upphör vi att finnas till! Vi måste skynda oss till den svarta borgen!

PRINS GYLLENPLÖÖS: Upplösas? I alla beståndsdelar? Fi donk!

PRINSARNA LYSTRAR PLÖTSLIGT. DET HÖRS KLAPPER AV HOVAR. PIPPI, TOMMY OCH ANNIKA KOMMER RIDANDE.

PIPPI: Hallå där mina goda män! Kan ni säga oss om det är långt kvar till Västerås?

PRINS SILVER: Västerås?

PIPPI: Ja, vi letar efter dom däringa körsbärsträden som har ljusgröna bär på vintern och ljusblå med röda prickar om sommaren! Har ni sett dom?

PRINS SILVER: Aha, ni söker efter en HÄXAMETER!

PIPPI : Javisst! (vänder sig till Tommy och Annika) Där ser ni! Varenda människa vet ju vad en HÄXAMETER är för nåt!

PRINS VALHÄNT: Varför vill ni ha tag på en HÄXAMETER?

PIPPI: Vi tror att en elak häxa har gjort något fuffens, så att sagorna håller på att försvinna.

ANNIKA: (skriker plötsligt) Men Pippi! Du är ju jätteblek!

PIPI: Ja, man känner sig ju faktiskt lite spöklik, men det fixar vi när vi hittat en HÄXAMETER.

PRINS SILVER: (skakar på huvudet) Tyvärr är det nog inte så enkelt. Körsbärsträden som har ljusgröna bär på vintern och ljusblå med röda prickar om sommaren växer ju - som alla människor vet - östan om solen och Västan om månen. Ja, med andra ord i HÄXSALA, närmare bestämt en liten bit utanför Västerås. Men Västerås hör till VERKLIGHETEN, och nu befinner vi oss i Skuggornas rike. Vi kan alltså inte använda en HÄXAMETER även om vi skulle hitta någon.

ANNIKA: (skriker plötsligt) Titta! Vad är det där för några?

EN LÅNG RAD OKNYTT KOMMER SLÄPANDE PÅ EN KÄRRAN FYLLD AV SAGOBÖCKER. GILBERT GRÖN GÅR I TÅTEN. DE SJUNGER:

Ombavakka Ombavakka Ombavakka. . .

*Vi komma i från fjärran strand
Har färdats över hav och land
Vi knogat över djup och höjd
Så ryggen den har blivit böjd*

*Från Trinidad till Tylösand
Vi dragit kärran helt för hand
Men Häxan hon blir säkert nöjd
När sagans värld blir undanröjd*

*Vi släpat har mest varje dag
Så kroppen blivit blek och svag
Men alla böcker måste in
I MAGIC MASSACRE MACHINE*

PRINS SILVER RIDER FRAM. HAN LYFTER SITT SVÄRD.

PRINS SILVER: Stanna! Jag är Prins Silver och mina kamrater är den tappre Prins Valhänt och den noble Prins Gyllenplöös. Barnen här vet jag inte ännu namnen på, men de rider i fortsättningen under vårt beskydd. Nu vill jag veta: Vilka är ni? Och vad tänker ni ta vägen med alla böcker?

GILBERT GRÖN: Åh, vi är bara ett kringflackande bibliotekssällskap! Vi ÄÄÄÄLSKAR böcker och kan inte tänkas att skilja oss från våra små kelgrisar på något sätt. Därför bär vi dom med oss!

PIPI: Hörrududu, din filofax! Jag känner i min norra stortå att du ljuger. Är du inte på väg till den där svarta borgen där borta kanske. (pekar) (vänder sig sedan till Prins Silver) Jag tror att Häxan själv bor i borgen där borta. (vänder sig till Gilbert) Är det inte så kanske? Häxan bor där! Och det är ni som samlar ihop alla sagor och förstör dom. Erkänn!

PIPPI HOPPAR AV LILLA GUBBEN OCH TAR GILBERT I ÖRAT. SEDAN BÖRJAR HON SNURRA HONOM RUNT, RUNT, RUNT.

OKNYTTEN: Iiiiiiiiiii!

GILBERT GRÖN: Hjälp! Hjälp! Oknytt! Hjälp mig!

PRINS SILVER: (höjer svärdet mot oknyttten) Ånej! Ni stannar där ni är!

OKNYTTEN STANNAR DÄR DE ÄR. MYCKET UPPRÖRDA.

PIPPI: Tala nu om alltsammans. Annars kommer du att bli så yr att du inte kan stå på benen i fjorton dagar!

GILBERT GRÖN: Hjälp, jag ska, jag ska, bara du släpper örat! Jag orkar inte längre. Luften har blivit så tunn och jag har känt mig så blek och svag de senaste dagarna.

PIPPI SLÄPPER GILBERTS ÖRA. HAN TAR NÅGRA SNEDSTEG OCH FÅKTAR MED ARMARNA. MAN SER TYDLIGT HUR YR HAN HAR BLIVIT I SIN GRÖNA MÖSSA. SEDAN SÄTTER HAN SIG PLADASK PÅ MARKEN OCH SLÅR HÄNDERNA FÖR ANSIKTET.

GILBERT GRÖN: (gråter) Jag ville aldrig vara med om det har från början. Men den där maktgalne Lurax Uppfinnare har helt förvridit huvudet på Häxan. Häxan inser inte att vi allesammans kommer att försvinna om sagorna försvinner - även hon själv. Men det går inte att tala med henne. Hon är så arg för att det går så illa för alla häxor i sagorna. Ja, hon är så arg att hon inte kommer att fatta vad hon gjort innan det är försent.

PIPPI: (lägger armen om Gilbert) Gråt inte! Vi ska fixa det här. Vi går med i er karavan. Då blir vi insläppta i borgen. Sen ska vi nog tala allvar med den där Lurax Uppfinnare och se till att Häxan kommer på andra tankar.

GILBERT GRÖN: Åh, vill ni det?

PRINS GYLLENPLÖÖS : (surt) Vill och vill... vi är så illa tvungna. Annars försvinner vi. Fi donk!

OKNYTTEN: Yippiiiii!

SÅ GER SIG HELA KARAVANEN MED GILBERT GRÖN OCH OKNYTTEN OCH VÅRA HJÄLTAR IVÄG UPP MOT DEN SVARTA Borgen:

Nu kommer vi

Nu kommer vi

Nu ska det väl bli slut

Nu ska vi skipa rättvisa

Och Lurax kasta ut

*Ja, gul är solen, blått är havet
Gnistrande vit är snön
Nu tågar vi mot häxans borg'
Ja, här kommer vi*

*Nu kommer vi
Nu kommer vi
Nu ska det väl bli slut
Nu ska vi skipa rättvisa
Och Lurax kasta ut*

INNE I HÄXANS BORG. LURAX UPPFINNARE TALAR MED HÄXAN.

HÄXAN: Jag ser en karavan på väg hit! Det är Gilbert Grön som återvänder med de sista sagorna! Sedan är det äntligen över!

LURAX: Oh, ja min ljuva härskarinna, min skälvande brylépudding, min vitsvansade färticka...

DET BULTAR PÅ PORTEN TILL DEN SVARTA BORGEN OCH MAN HÖR GILBERT GRÖNS STÄMMA! ÖPPNA PORTEN! DET ÄR GILBERT GRÖN SOM ÅTERVÄNDER MED OKNYTTEN OCH DE SISTA SAGOBÖCKERNA!

HÄXAN: Öppna porten!

GILBERT GRÖN GÖR ENTRÉ. TÄTT FÖLJD AV ALLA DE ÖVRIGA.

HÄXAN: (spänner ögonen i Gilbert) Vad är det för otäcka varelser du har i ditt släptåg Gilbert Grön?

GILBERT GRÖN: Det är...

HÄXAN: (avbryter) Jo, jag ska minsann säga dig vad det är! Det är prinsar! Äckliga, vämjeliga prinsar! (FNYS) Prinsar, tvi, tvi, tvi! Detta patrasck som i alla tider har förföljt oss stackars hederliga häxor! Och vilka är dom där osunt bleka barnen? Säg inte att du har släpat hit Hans och Greta?

ANNIKA: (snabbt) Näe, vi heter Tommy och Annika... och så Pippi, förstås!

HÄXAN BETRAKTAR PIPPI. PIPPI LER BRETT MOT HENNE OCH VICKAR PÅ HUVUDET.

HÄXAN: Hmmm, till skillnad från de här bortklemade och veliga, och SYNNERLIGEN obehagligt bleka barnen (hon gör en gest mot Tommy och Annika) verkar du på något sätt inte helt omöjlig. Har du manne häxblod i dina ådror?

PIPPI: (oskyldigt) Nä, inte vad jag vet, men min pappa är negerkung i Söderhavet.

TOMMY: Pippi kan faktiskt trola hon, också. Så det så.

HÄXAN: Kunde just tro det...

PIPPI, (hurtigt) Men nu hör du, din gamla häxa, ska du höra på mej! Det är faktiskt så att Tommy och Annika och jag tänkte ta oss en ridtur över regnbågen. Men eftersom du och den där dumma Lurax Uppfinnare (pekar på Lurax) har hållit på och kuckelimuckat med era fördingade mackapärer, så har vi kommit helt ur kursen. Dessutom håller vi på att försvinna! Vad tror du Tommy och Annikas mamma och pappa säger om deras barn kommer hem och är försvunna! Tänk dej! Och förresten börjar nog Herr Nilsson undra var jag har tagit vägen!

HÄXAN: Herr Nilsson?

ANNIKA: Ja, det är Pippis apa. Så det så.

PIPPI: I vilket fall som helst så träffade vi dom här stackars prinsarna. (pekar mot prinsarna)

HÄXAN: (utropar) STACKARS! Vaddå stackars?

PIPPI: Jo, det fattar du väl din gamla häxa. Dom har ju förlorat sina prinsessor. Det är faktiskt synd om dom!

HÄXAN: Äh!

PIPPI: I vilket fall som helst så slog vi våra kokta kålrötter ihop så det bara tjongade, och kom underfund med att det du gör är rent dingeldongigt DUMT! Därför följde vi med Gilbert Grön hit till svarta borgen. Vi tänkte att vi skulle få dej å fatta att alla sagofigurer faktiskt håller på att utplånas ABSOLUT, och att du din gamla häxa, OCKSÅ kommer att gå upp i rök om sagorna försvinner. Det tycker jag att den där dumma uppfinnaren (pekar på Lurax) borde ha talat om för dej!

HÄXAN: (vänder sig argt till Lurax) Vad tjatrar den här rödhåriga jättan om egentligen?

LURAX: Åh, ingenting. Det förstår väl ni, min älskade härskarinna, min konjakstutande plommonsufflé, att hon bara ljuger. (avfärdar Pippi med en nonchalant gest) Tssss.... en liten dum unge. (suckar) Ack ja, ungdomen nu för tiden.

PRINS SILVER: (tar ett steg framåt häxan) Häxa! Oavsett vad du personligen tycker om oss blåblodiga prinsar, så vet du att vi har vår ära! Du ser framför dig trenne prinsar av Blodet, och vi svär vid våra förfäders tomma ögonhålur att det lilla Pippi Rullgardina här säger är sant!

PRINS VALHÄNT OCH PRINS GYLLENPLÖÖS: (höjer svärden) Vi svär!

HÄXAN: Men ni är ju så bleka att ni nästan inte syns. . .

PRINS SILVER: Ja, det visar att det vi säger är sant. Se dig själv i spegeln, Häxa!

HÄXAN: Ta hit Esmeralda!

ETT OKNYTT KOMMER ILANDE MED ESMERALDA - TROLLSPEGELN. HÄXAN STUDERAR SITT ANSIKTE NOGA.

HÄXAN: Aiiiiii! Jag syns ju knappt!

OKNYTTEN: Aiiiiii: Hon syns ju knappt! Hon syns ju knappt! Hon syns ju knappt!

ALLA: (utom oknyttan och Lurax) Nej just det! Du syns ju knappt!

LURAX: (nervöst) Tro dom inte! Tro dom inte! Jag ser er utmärkt. Ni har aldrig synt så bra som nu!

GILBERT GRÖN: Kära Häxa! Jag har tjänat er troget under hundratals år. Men det man säger är sant. Vi kommer alla att förintas. Alla sagofigurer går upp i rök. Och det värsta är - ATT NÄR VI VÄL HAR FÖRSVUNNIT HAR VI ALDRIG FUNNITS! Skåda mig, min kära Häxa! Se hur blek jag är. Jag håller på att upplösas... och vad än värre är - vilket Esmeralda bevisat för er - även NI min kära Häxa. Detta är den fruktansvärda sanningen!

GILBERT GRÖN PEKAR ANKLAGANDE PÅ LURAX.

GILBERT GRÖN: Lurax Uppfinnare ljuger när han säger att allting är ofarligt! Han har andra planer! Jag vet att han tänker fly till Amerika. Sådana av hans sort föraktar den skimrande fantasin! De lever bara för GULD!

HÄXAN: (argt) Lurax, din förpeprade insekt! Vad har du att säga till ditt försvar? Du sa att det inte fanns någon som helst risk!

LURAX: (inmickrande) Men min ljuva härskarinna! Mina örons tofsar! Om jag inte kände er så väl, så skulle jag misstänka att er annars så fulländade stämma ger uttryck för en viss tveksamhet inför vårt behjärtansvärda projekt! Ja, kanske rent utav skönja ett visst tvivel gällande er trogne tjänare Lurax Uppfinnarens ärliga uppsåt. Men jag, Lurax Uppfinnare, säger: Inte skall väl ni min härskarinna, mina fotnaglars flugsvamp, mina huggtänders skärpa, inte ska väl NI min älskade härskarinna, NI AV ALLA, tveka inför det stora avgörandet! Den sista stöten! Nu när vi kan få alla dessa svaga kryp utraderade. EN GÅNG FÖR ALLA! Ja, sannerligen... Vår ballad är slut - vi sätter punkt!

HÄXAN: Det spelar ingen roll hur väl du lägger orden Lurax Uppfinnare, din älskade härskarinna har nämligen beslutat att projektet skall upphöra. Från början hade jag bara tänkt skoja med de mest HÄXISTISKA sagorna. Då kom du Lurax Uppfinnare dragande med din eländiga maskin! Jag förstod att någonting var på tok när jag började känna mig matt och trött fast jag bara är trehundra år. När inte ens ett glas huggormsgalla kunde muntra upp mig, begav jag mig till den gamla tjärnen för att rådfråga Herr Gädda. Han sa faktiskt samma sak som de här barnen, prinsarna och Gilbert – min svaghet beror på att alla sagor håller på att försvinna! Och med sagorna alla häxor! Och idag har jag med egna ögon sett hur jag håller på att upplösas! Esmeralda ljuger aldrig!

LURAX: Men min älskade härskarinna, min flamberade fruktfluga, min syltade bräckkorv, inte ska väl NI - NI AV ALLA - lyssna till ett simpelt fiskbensorakel och låta er påverkas av en pensionerad spegel-ande. Jag, Lurax Uppfinnare, garanterar att ni enbart kommer att bli ännu mäktigare. Tro mig, min älskade härskarinna, min gräddfyllda hornödla, min rosendoftande ättiksgurka! Tro mig! Visst kommer det att gå som dom har sagt - men det kommer inte att drabba ER, min härskarinna. Jag har planerat allt! JAG HAR ETT MOTGIFT!

LURAX VISAR UPP EN FLASKA VARS INNEHÅLL LYSER OCH SKIMRAR.

LURAX: En slurk till er min härskarinna och en slurk till mig! Sedan är vi redo att fly till Amerika. Där blir vi ännu rikare och mäktigare. Man kommer att älska oss!

HÄXAN: (argt) Jag vill inte till Amerika! Jag hör hemma här i Skuggornas rike. Jag vill kunna dansa i den kalla månens sken över blommande bolmörtsängder! Vaggas till sömn av spikklubba och belladonna. Lyssna till höstvindens sorgsna sus i de svarta trädkronorna. Här har jag alla mina vänner. Mina älskade oknytt (drar två små oknytt tätt intill sig), mina svarta ugglor, mina förföriska giftsvampar, mina slingrande vattenormar och uppblåsta paddor. DU ÄR AVSKEDAD LURAX UPPFINNARE! (Häxan reser sig häftigt från tronen och pekar på Lurax. De två små oknyttan faller med mjuka dunsar i golvet) Gilbert Grön får ta över och ställa allt till rätta! (vänder sig till Gilbert) GILBERT! STÄNG AV MASKINEN!

LURAX: (betydligt otrevligare i tonen) Det går inte! Ingen kan stänga av maskinen mer än jag. Jag är MAGIC MASSACRE MACHINES skapare! Du kan välja själv, Häxa! Antingen följer du med mig till Amerika eller också försvinner du för alltid! Och försök inte med några trollkonster, för då kastar jag den gyllene nyckeln i den allseende brunnen och den är borta för evigt!

PIPPI: (rusar fram) Nehej du, din förbenade knorrhane! Så här, behandlar man en ruskprick som dej! (lyfter Lurax uppochned och skakar honom så att den stora guldnyckeln ramlar ur fickan).
HÄXAN: Bra min flicka! Ta nyckeln Gilbert!

ANNIKA: (till Häxan) Pippi, är världens starkaste flicka, förstår tant.

LURAX: (skriker) Ni vet inte hur ni skall göra med nyckeln. Ge mig den tillbaka!

PRINS SILVER: (sätter svärdet mot strupen på Lurax) Aldrig! Tala nu om hur vi får tillbaka våra sagor! Annars dräper jag dig på fläcken, så sant jag heter Prins Silver av Silverdalarna!

LURAX: (plötsligt åter lissmande) Oh, nej, ädle prins. Inte skall en så ädel och godhjärtad prins som ni besudla ert stjärnsjungande svärd med en sådan ovärdig blodgrupp som min. Jag skojade bara. Naturligtvis skall jag tala om hur ni ska göra för att avbryta projektet. Ni kastar bara tillbaka alla tomma böcker i maskinen, stoppar guldnyckeln i låset och vrider den motsols. Då börjar min MAGIC MASSACRE MACHINE gå baklänges och alla äckl... vidrig... jag menar TREVLIKA små sagor kommer tillbaka. Allt blir som förut.

GILBERT GRÖN: Oknytt! Kasta alla blanka böcker i maskinen!

OKNYTTEN ÖSER IN ALLA BLANKSIDIGA BÖCKER I MASKINEN. GILBERT VRIDER OM NYCKELN. MASKINEN BÖRJAR FÖRA ETT HISKLIGT LIV. DEN SPRUTAR ELD OCH GNISTOR. STÖNAR OCH PUSTAR. SEDAN STANNAR DEN OCH BÖRJAR GÅ BAKLÅNGES.

HÄXAN: Ge hit Esmeralda!
HÄXAN TITTAR SIG I SPEGELN.

HÄXAN: Det fungerar! Jag är på väg att bli mitt vanliga svarta jag igen! (tillägger kallt) Kalla in GROMERNA! De får ta hand om Lurax Uppfinnare!

OKNYTTEN: (tjuter av skräck) Iiiii! GROMERNA! GROMERNA! GROMERNA! (de springer och gömmer sig)

TVÅ SKEPNADER I SVART SVEPNING FRÅN TOPP TILL TÅ SVEPER IN OCH FÖR BORT EN VILT SKRIKANDE LURAX UPPFINNARE.

HÄXAN: I Svavelträsket får han tid att fundera över sina misstag!

PIPPI: Men bästa Häxa! Om ni förlåter Lurax gör ni en god gärning, och då slutar ju i alla fall den här historien bra för Häxan. Alla kommer att tycka om er!

HÄXAN: Ja ja, då får jag väl lov att förlåta honom så småningom. Om det absolut är det du vill. Du och dina vänner har ju faktiskt räddat mitt liv! Men ett tag ska han få andas svavelångor! Men innan våra vägar skiljs och ni alla återvänder till era sagor vill jag veta om det är någonting mer ni önskar er!

ALLA FUNDERAR. SÅ VISKAR ANNIKA NÅGONTING I ÖRAT PÅ PIPPI SOM LYSER UPP. HON GÅR FRAM TILL PRINSARNA SOM NICKAR.

PIPPI: (till Häxan) Tack ska du ha din gamla häxa. Vi vill att du skall förstöra maskinen när allting blivit som förut. Men först av allt vill vi att du trollar hit prinsarnas små älsklingar. De har tvingats vara utan varandra tillräckligt länge nu.

HÄXAN: Det ska bli! Men då får du hjälpa till!

PIPPI: Visst!

HÄXAN OCH PIPPI FÖRBEREDER SIG. HÄXAN GÖR EN MASSA MYSTISKA MAGISKA RÖRELSER. PIPPI HÄRMAR HENNE SÅ GOTT DET GÖR.

HÄXAN: (dolskt) Jag åkallar Dig mörka kraft ...

PIPPI: (glatt) Och blandar dej med Hallonsaft!

HÄXAN: (dolskt) Ej Natten längre bringar sorg ...

PIPPI: (glatt) Välkommen till Häxans borg!

PIPPI: (glatt) Och Hokus Pokus. Filifjonka och Prusseluska, när man trollar för barn får man inte fuska!

OKNYTTEN: Oiiii! Oiiii! Oiiii!

DET BÖRJAR BLIXTRA OCH RYKA SÅ DET STÅR RENT HÄRLIGA TILL. PLÖTSLIGT KOMMER TRE PRINSESSOR UPPDYKANDE. DE VERKAR VILLRÅDIGA OCH INTE RIKTIGT PÅ DET KLARA ÖVER VAR DE BEFINNER SIG.

TÖRNROSA: (gäspar) Usch, vad jag är sömnig. Det känns som om jag skulle kunna sova i minst hundra år. Men jag undrar så - var är min prins. Min underbare prins Valhänt. Den modigaste av de modiga. Om han vore här skulle allting vara annorlunda.

PRINSESSAN PÅ ÄRTEN: (ojjar sig) Åh, du ska inte tala om att vara trött. Jag har inte sovit en blund. Jag kan verkligen inte begripa varför de måste ha så obekväma sängar i mitt kungarike. Stackars mig, jag är alldeles gul och blå över hela kroppen. Det känns som om jag legat på sylvassa stenar hela natten. Oj, oj, oj, vad jag har ont. Oj, oj, oj, vad det är synd om mig. Om bara min noble prins Gyllenplös ville komma och bära mig. Jag orkar inte gå längre. Mina fötter värker. Det här är verkligen ingenting för en äkta prinsessa av Blodet.

ASKUNGEN: Vilken gnällfia du är. Tänk på mig då. Jag tvingades dansa i glasskor på slottsbalen. Dessutom har jag just upptäckt att jag har tappat den ena.

TÖRNROSA: (GÄSP) Stackars dej...

ASKUNGEN: Åh, det gör inget för det var den underbaraste kvällen i mitt liv... Åh, jag längtar så... ni förstår... jag mötte prinsen i mitt liv. Den underbaraste prins ni någonsin kan tänka er.

TÖRNROSA: (syrligt) Jaså, och vilken prins skulle kunna vara underbarare än min prins Valhänt?

ASKUNGEN: Åh, min kara Törnrosa, det var inte min mening att förolämpa er... naturligtvis förstår jag att för ER är Prins Valhänt universums underbaraste prins - men för MIG finns bara den tappra prins Silver från Silverdalarna. Han är mitt liv. Mitt allt. Jag skulle kunna göra vad som helst för honom.

PRINSESSAN PÅ ÄRTEN: Usch. vilken liten fjolla du är Askungen. Men så är du ju inte av äkta kungligt blod, förstås. Men om du nu tänker gifta dig med en prins av Blodet, så skall du komma ihåg att det är HAN som skall göra allt för dig. Inte tvärtom. (vänder sig omkring) Men nu börjar jag bli orolig på allvar. Var ÄR vi någonstans egentligen?

PRINSARNAS UTVALDA SER SIG OMKRING.

ASKUNGEN: Titta det står några därborta!

PRINSESSAN PÅ ÄRTEN: Men det är ju. . . det är ju MIN PRINS! Åh, hallå, min prins, min noble Prins Gyllenplös! Hämta mig! Ila till din hjälplösa älsklings bistånd! Ila min prins! Ila! Bär mig på dina starka armar! För mig hem!

PRINS GYLLENPLÖS KOMMER STÖRTANDE.

PRINS GYLLENPLÖS: (lätt hysteriskt) Åh, min allra skönaste prinsessa, jag ilar, jag ilar. . . (snubblar litegrann) Kom i mina starka armar. Jag bär dig, jag bär dig, jag bär dig...

PRINS GYLLENPLÖS LYFTER UPP ÄRTPRINSESSAN, OCH SOM PÅ MOLN SVÄVAR HAN RUNT MED HENNE.

TÖRNROSA: (glatt) Men där är ju MIN prins. Den modige prins Valhänt. Hallå min prins!

PRINS VALHÄNT SKYNDAR FRAM, OMFAMNAR TÖRNROSA OCH KYSSER HENNE.

TÖRNROSA: Åh, det var en verkligt underbart uppiggande kyss. Plötsligt känner jag mig alldeles klarvaken!

PRINS VALHÄNT: Min älskade Törnrosa, nu skall min ädla springare föra oss hem till Alvlandet. Sedan skall vi kramas och pussas flera veckor i sträck - om du orkar hålla dig vaken. förstås.

TÖRNROSA: Åh, min käre prins! Med dig i min närhet kan jag vara vaken i evighet. (gäspar) Men en liten tupplur kan man ju alltid unna sig... (somnar i Prins Valhänts armar)

PRINS SILVER KOMMER FRAM. TAR ASKUNGENS HAND.

ASKUNGEN: (blygt) Min prins! Min prins! Känner ni igen mig?

PRINS SILVER: Åh, min kära Askunge, hur kan ni bara undra någonting sådant. Mina tankar har inte fyllts av någonting annat än er ljuva gestalt sedan vår underbara vals blev så brutalt avbruten. Förresten... kan det möjligen vara er sko jag har i fickan? Kan den möjligtvis passa er ljuvliga lilla fot?

ASKUNGEN SÄTTER FRAM SIN FOT. PRINSEN FALLER PÅ KNÄ OCH SÄTTER GLASSKON PÅ HENNES FOT. DEN PASSAR PRECIS. DE KYSSER VARANDRA OCH ÅTERUPPTAR SIN OAVSLUTADE VALS.

SÅ FALLER SKYMNINGEN ÖVER HÄXANS BORG.

<i>TILLBAKA PÅ DAGIS. DET ÄR GANSKA STIMMIGT. FRÖKEN SNÄLL TAR I PÅ SKARPEN. ALLA TYSTNAR TVÄRT.</i>

FRÖKEN SNÄLL: Nej, har jag sagt! Ni får inte bråka med varandra!

MARGARETHA DRYG: Men vad ska vi göra då, fröken? Det finns ju inte en endaste saga kvar.

Varenda bok är ju blank. (pekar på alla böcker som ligger i en stor hög mitt på golvet)

FRÖKEN SNÄLL: Jaaa, jag vet verkligen inte. Det är verkligen otroligt... Men... kan ni inte leka kull?

RUPERT PETMOJ: Kull... tssss... det är ju helbarnsligt:

KARL BLOD: Jag vet, vi går ut och slåss!

VILGOT KEX: Ja, det gör vi! Häftigt!

FRÖKEN SNÄLL: Nej, det får ni inte göra!

KARL BLOD: Eftersom det inte finns några sagor kvar, så blir det precis vad vi gör! Kom killar!

KILLARNA STICKER UT.

MARGARETHA DRYG: Kom tjejer, vi hänger med killarna!

TJEJERNA SPRINGER EFTER KILLARNA UT. TÄTT FÖLJDA AV EN ÄNGSLIG OCH TJATIG FRÖKEN SNÄLL.

FRÖKEN SNÄLL: (desperat) Nej! Nej! Stopp där! Nej, har jag ju sagt! Nej, ni får inte! Nej, ni får int... (tonar bort)

EN LITEN ENSAM FLICKA SITTER KVAR MITT I HÖGEN AV TOMMA BÖCKER. SAKTA SMEKER HON BÖCKERNA. TORKAR BORT EN TÅR.

ENSAMMA FLICKAN: (sorgset) Vart tog alla vackra sagor vägen?
PLÖTSLIGT ÖPPNAR SIG EN BOK OCH FLICKAN SPÄRRAR UPP ÖGONEN. DET STRÅLAR UR BOKEN. SÅ ÖPPNAR SIG EN ANNAN BOK. DET LYSER OCKSÅ UR DEN. FLER OCH FLER BÖRJAR ÖPPNA SIG. DET STRÅLAR UR ALLA. FLICKAN BÖRJAR SKRATTA. ETT PÄRLANDE MJUKT OCH LYCKLIGT SKRATT.

ENSAMMA FLICKAN: DOM ÄR TILLBAKA! DOM ÄR TILLBAKA! SAGORNA ÄR TILLBAKA!

DEN ENSAMMA FLICKAN SITTER KVAR PÅ GOLVET BLAND ALLA BÖCKER PÅ DAGIS. LJUSET TONAR UPP OCH HON BEFINNER SIG SAMTIDIGT I HÄXANS BORG. DET DYKER UPP SAGOFIGURER ÖVERALLT. DE HÅLSAR PÅ VARANDRA OCH MÅNGA KRAMAR UTDELAS. SÅ KLINGAR EN LITEN KLOCKA. ALLA TYSTNAR OCH PELLE SVANSLÖS VÄNDER SIG TILL PUBLIKEN.

PELLE: Ja, kära publik... nu vet ni vad som hände! Det hade ni aldrig fått veta om Lurax hade lyckats i sitt skumma uppsåt. Ja, en sak har i alla fall JAG lärt mig: ALDRIG LITA PÅ GULDTÖRSTIGA BOVAR SOM VILL UTPLÅNA SAGANS OCH FANTASIN VÄRLD!

PELLE: Men slutet gott - allting gott! Nu återvänder jag och alla mina vänner till sagans värld igen! Ja, nu kommer vi!

*Nu kommer vi
Nu kommer vi
Nu är vår saga slut
Nu har vi skipat rättvisa
Och Lurax kastat ut*

*Nu kommer vi
Nu kommer vi
Nu är vår saga slut
Nu får vi återvända hem
Och allt blir som förut*

*Ja, gul är solen, blått är havet
Gnistrande vit är snön
Nu tågar vi mot Sagans Land
Ja, här kommer vi*

Osv.

OCH OKNYTTEN VIFTAR - JA, EGENTLIGEN VIFTAR ALLA, OCH SÅNGEN GÅR OM OCH OM IGEN. TILL SIST BÖRJAR MAN TRALLA OCH SNART TRALLAR (FÖRHOPPNINGSVIS) ÄVEN PUBLIKEN. SEDAN TÅGAR ALLA BARN OCH SAGOFIGURER UT. HEM TILL SINA SAGOR IGEN.

SLUT

ALLA RÄTTIGHETER TILLHÖR UPPHOVSMANNEN